

**Справа «Дудник проти України»
(«Dudnyk v. Ukraine» 17985/04)¹**

Ключовий висновок: порушення виявилось у неефективному розслідуванні обставин смерті сина заявниці.

У рішенні, ухваленому 10 грудня 2009 року у справі «Дудник проти України», Суд постановив, що

- було порушено ст. 2 Конвенції.

Заявниця не звернулася по отримання справедливої сатисфакції на підставі ст. 41 Конвенції, тому Суд не призначив їй жодної грошової компенсації.

Обставини справи

Заявниця Катерина Дудник є громадянкою України, народилася у 1959 році та мешкає у м. Чапаївці.

30 травня 2000 року син заявниці став жертвою нападу: невідомий пробив хлопцеві череп. Це сталося у коридорі університетського гуртожитку, в якому проживав потерпілий. Хлопець помер через дев'ять днів після того як зазнав травми, так і не прийшовши до тями. У червні 2000 року було порушено кримінальну справу щодо факту заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, які призвели до смерті потерпілого. У період від вересня 2000 року до жовтня 2004 року розслідування справи кілька разів зупинялося через неможливість встановити особу винного. Також кілька разів для вчинення потрібних дій слідчі органи спонукувались прокуратурою, однак цілком чи частково такі вказівки прокуратури слідчими не були виконані. Були й такі ситуації, коли представники прокуратури та міліції самі визнавали перед заявницею неналежність розслідування обставин смерті її сина. Загалом слідчі провели у справі 47 допитів, одну очну ставку, два обшуки, а також дві медичні експертизи. Кримінальне провадження у справі досі триває.

У 2003 році п. Дудник звернувся до суду з позовом проти університету про компенсацію шкоди. Суди визнали, що університет не є відповідальним за заподіяння шкоди сину заявниці.

Зміст рішення Суду

Спираючись на ст. 2 Конвенції, п. Дудник скаржилася на неспроможність органів влади виявити та покарати осіб, винних у пораненні її сина, що призвело до його смерті.

Суд передусім зауважив, що розслідування у справі досі триває. Більше того, попри інформацію про низку допитів, розроблені схеми розслідування та проведені експертні дослідження, органи влади не надали жодного конкретного документу про те, яких саме осіб допитували, які слідчі версії вивчалися, та про те, яку інформацію було

отримано внаслідок проведених слідчих дій. Окрім цього, вказівки прокурора не завжди виконувалися, а зволікання у провадженні істотно зашкодили перспективам його успішного завершення. Суд також зауважив, що компетентні органи самі неодноразово визнавали наявність серйозних недоліків у проведенні слідства. Тому Суд дійшов висновку, що органи влади виявилися неспроможними зробити усе належне та необхідне для встановлення особи, винної у заподіянні сину заявниці тяжких тілесних ушкоджень, котрі призвели до його смерті. Отож, було порушено ст. 2 Конвенції.

Суд не задовольнив скаргу п. Дудник стосовно несправедливості розгляду національними судами її позову проти університету, визнавши необґрунтованість цієї скарги.